

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

fortrinlige Resultater, nu viser sig mindre afsvækket, er ikke noget ukendt Fænomen, idet der ogsaa i Foraaret 1939 var enkelte Vacciner, hvor Afgiftningen var vanskelig. Lignende Iagttagelser er i øvrigt velkendte paa Serumintitutet, hvor man har lang Tids Erfaring med Fremstilling af Difterivaccine, der har adskillige Lighedspunkter med Fremstillingen af Mund- og Klovesygevaccine og til en vis Grad har været Forbilledet for denne, og man vil altid træffe den Slags Variationer, naar det drejer sig om en Produktion med levende Smitsstof som Grundlag, hvor uoverskuelige Faktorer gør sig gældende. Paa saadanne Omraader vil man ikke kunne angive en paa Forhaand fastlagt Fremgangsmaade, idet Resultatet maa prøves i hvert enkelt Tilfælde.

Da Fremstillingen af Mund- og Klovesygevaccine er af ganske ny Dato, er det endvidere en Selvfølge, at der gaar nogen Tid, før man faar tilstrækkelig Erfaring med Hensyn til de Vanskeligheder, der er at overvinde.

I Øjeblikket er en betydelig Mængde Vaccine, som man, efter de nu indhøstede Erfaringer, har givet en stærkere Afsvækning end hidtil anvendt, under Afprøvning, og der er derfor nu Grund til at haabe, at der inden længe vil være en større Mængde Vaccine klar til Udsendelse.

Denne Skrivelse er undertegnet af Dr. Madsen, Professor Christiansen, Direktør Gerh. Petersen og fhv. Minister H. P. Hansen.

Forespørgeren (Løje): Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Svaret, selv om jeg maa sige, at helt tilfredsstillende var det jo ikke. Det er meget godt, at man i en saadan Sag kan finde undskyldende Grunde, men det er i hvert Fald i højeste Grad beklageligt, at den nævnte Kalamitet netop indtræffer paa et Tidspunkt, hvor der kan være nogen Grund til at frygte for en ny Epizooti. Det er dog vel almindeligt anerkendt, at det netop er ved Smitsotens Opstaaen, at man skal gribe energisk ind; paa et senere Tidspunkt er det hele jo ret vanskeligt.

Jeg nærer naturligvis kun Ønske om at drøfte hele dette Spørgsmaal paa et rent sagligt Grundlag. Det er et betydningsfuldt Spørgsmaal, det er et alvorligt Spørgsmaal, og vi maa jo se paa en eller anden Maade at faa opklaret, hvor det er, Ansvar for Kalamiteten ligger. Som jeg senere skal komme tilbage til, er det ikke

helt tilfredsstillende at faa at vide, at det er noget forholdsvis nyt, at man har taget denne Ting op. Man har dog arbejdet med det baade her og andetsteds i længere Tid, og nogle Erfaringer maa der altsaa være indvundet. Det er muligt, at Ansvar for det, der er sket, ikke ligger et enkelt Sted. Det er ofte svært, hvor flere Faktorer som i dette Tilfælde Veterinærdirektoratet, Statens Serumintitut og Forsøgsstationen paa Lindholm, skal samvirke, at faa dem til at samvirke paa en tilfredsstillende Maade, og det bliver da ogsaa sagt fra forskellig Side — jeg ved ikke, om det har noget paa sig —, at man er noget tilbøjelig til det ene Sted at søge at finde Aarsagen til Uheldet det andet Sted, men jeg tror, at alle i denne Sag interesserede Parter er enige om, at vi maa se at komme til Bunds i Spørgsmaalet. Skulde det være Samvirket, der ikke er i Orden, saa forventer vi, at den højtærede Landbrugsminister med fast Haand griber ind, thi saadan som det gaar, kan det ikke blive ved med at gaa. Der vil sikkert ogsaa ved en senere Lejlighed kunne findes Undskyldningsgrunde, saa helt tilfredsstillende dette ikke.

Vi ynder ved saa mange Lejligheder her i vort lille Land at henvise til de gode Resultater, der er naaet ved et intimt Samarbejde mellem Videnskab og Praksis. Hvorfor skulde et saadant Samarbejde saa ikke kunne komme i Stand paa dette vigtige Omraade? Selv om man vil paaberaabe sig, som den højtærede Minister gjorde, at det er Begyndervanskeligheder, man staar over for, saa kan vi, som jeg lige har nævnt, ikke helt erkende, at dette er en fyldestgørende Forklaring paa det, der er sket. Vi var saa heldige, da vi skulde til at begynde at benytte denne Vaccine, at der i Tyskland var udført en Del Forsøg, saa vidt jeg forstaa ret omfattende Forsøg, som vi herhjemme kunde bygge videre paa, hvorefter man paa de af Veterinærdirektøren saa smukt omtalte Institutioner, Statens Serumintitut og Lindholm, har haft ca. 1½ Aar at arbejde med Sagen i, ligesom Veterinærdirektøren har planlagt Forsøg, som har været udført, og som, hvad jeg før omtalte, skal være faldet tilfredsstillende ud. Ogsaa i Tyskland arbejder man jo fremdeles med Sagen, og efter Meddelelser, som er kommet dernedefra, har man ogsaa der haft en Stigning i Antallet af Tilfælde af angrebne Dyr. Men der er grebet kraftigt ind, hedder det sig, og navnlig med Vaccinering. Man kan derfor ikke sige, at vi herhjemme begyndte paa bar Bund, og vi maa ogsaa fremdeles kunne